

[Arbejds- og Socialministeren.]

hvis jeg var onskabsfuld, hvad der ligger fjært fra mit Temperament, nævne nogle forfærdende Tal fra Staunings Periode, hvor vi havde en Arbejdsløshed uden Lige. Dette, at Arbejdsløsheden stiger i en Frostperiode, volder for saa vidt ingen Vanskeligheder, for det har vi altid været ude for; at Murerne er ledige, naar Frostvejret sætter ind, er saa ligetil, og jeg vil fastholde, at det tager nogen Tid, før vi naar til, at disse Mennesker finder frem til deres Beskæftigelser, men det er alligevel vor Opfattelse, at det nytter ikke at lade det hele gaa til Vejarbejder og Gader, Kloakker, Havne og Jernbaner, hvis der ikke bagved staaer et sundt og stærkt arbejdende Erhvervsliv. Det er ikke alle disse Foranstaltninger, som er gennemført i de senere Aar, og som det offentlige har givet Støtte til, der kan betegnes som lige livsvigtige, og det er heller ikke nødvendigt, at en Række Sportsanlæg, Sopperstrande m. v. udføres i en Periode, hvor man formoder, der bliver stærk Brug for Arbejdskraft.

Her vil der efter min Opfattelse ikke saa meget være Brug for Strid som for Samvirke, fordi det gælder om at faa de flest mulige dybt interesseret i det produktive Arbejde mere end i de offentlige Foranstaltninger i den Nutid og Fremtid, vi staaer over for. Her er der Brug for Fællesskab, her er der Brug for Samdrægtighed, her er der Brug for Samvirke, for at man kan opnaa noget fremover, og det er ikke mindst afhængigt af, at den gode Vilje er til Stede til at naa det bedst mulige Resultat med Hensyn til Fremskaffelsen af den nødvendige Arbejdskraft. Denne gode Vilje tror jeg vi maa paakalde i alle Kredse, og Resultatet afhænger i allerhøjeste Grad af, om denne gode Vilje ogsaa er til Stede i Arbejderkredse, hvad jeg formoder den er; jeg har blot paa Fornemmelsen, at Arbejderførerne af politiske Grunde stiler efter andre Hensigter.

Vi har ikke gennemført disse Foranstaltninger af Ondskab, men fordi vi mente det var nødvendigt trods al Agitation og Udenomssnak at skaffe Produktionen den Hjælp, som den skal have, gennem den nødvendige Arbejdskraft. De Henvendelser, jeg har faaet, er ikke alene Henvendelser fra Landbruget, men der er saa sandelig ogsaa en Række Henvendelser fra Byerhverv, som gør opmærksom paa, at Arbejdskraftproblemet i den kommende Tid formentlig vil blive større og vanskeligere end i den Periode, som vi har forladt, og hvor det drejede sig om helt andre Ting.

Den varige Beskæftigelse, den gode sociale Standard, som vi har oparbejdet her i Landet, er i høj Grad betinget af en voksende Produktion. Gennem Produktionen skaber vi Muligheder for Eksport, og derigennem Muligheder for nødvendig Import, der atter giver øget Beskæftigelse, og disse Faktorer alene betinger en Stabilisering af Landets Økonomi paa mange forskellige Omraader.

Man vil fremstille det, som om vi alene har haft til Hensigt at volde Uro og Besvær med dette Standsningscirkulære. Jeg kan sige, at vi har drøftet det meget nøje, og vi har fundet det rimeligt at benytte Dispensationsbestemmelsen, og jeg kan sige til det høje Ting, at vi har behandlet et godt Stykke over 20 Anmodninger, som er indsendt. Det er Hensigten, at disse Anmodninger vil blive fremmet mest muligt, saaledes at Regeringens Beskæftigelsesudvalg, om galt skal være, holder Møde Dag for Dag og tager Stilling til indkomne Henvendelser.

Jeg har ogsaa givet Ordre til, at Arbejdsanvisningskontorerne, hvorigennem Anmodningerne skal fremsendes, hurtigst muligt skal fremsende dem, og naar Afgørelse er truffet, skal der øjeblikkeligt gives telefonisk Meddelelse til vedkommende Kommune eller Arbejdsgiver, som har henvendt sig, saaledes at man ikke skal afvente den Omstændelighed, der altid er knyttet til, at offentlige Svar skal afgives gennem forskellige Kontorer. Vi har gjort, hvad vi kunde for at simplificere, og vi har i Formiddags behandlet godt en Snes af disse Henvendelser, som er kommet udefra.

De Principper, som vi har lagt til Grund, er først og fremmest dem, der er nævnt i Bekendtgørelsen, nemlig saavel de ekstraordinære tekniske Vanskeligheder som Hensynet til Beskæftigelsesforholdene. Der kan muligvis blive Tale om Tilfælde, hvor Arbejdsstandsningen vil medføre uforholdsmæssigt store Udgifter for det offentlige til Udbetaling af Erstatninger, og der kan være en Række Tilfælde, hvor det paagældende Arbejde er af en saadan Natur, at det vil være rimeligt at give Dispensation. Det vil f. Eks. være rimeligt at skelne mellem de Tilfælde, hvor Arbejdsstandsningen vil medføre videregaaende Ødelæggelser, der ikke alene vil ødelægge allerede udført Arbejde, men ogsaa have uheldige Konsekvenser paa andre Omraader, og Tilfælde, hvor Arbejdet ikke umiddelbart kan standses uden at forvolde ekstraordinære Udgifter og Ulemper for det paagældende Arbejdes Udførelse. I begge Tilfælde vil imidlertid Dispensation kunne klare Spørgs-